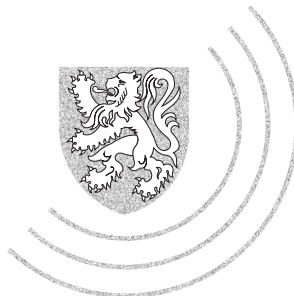

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

6 december 2001

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2002**

BELEIDSBRIEF

Ambtenarenzaken

Beleidsprioriteiten 2001-2002

VERSLAG

**namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken
uitgebracht door de heer Sven Gatz
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden :

de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Mark Van der Poorten, mevrouw Mieke Van Hecke ;
de heren André Denys, Marc van den Abeelen, Francis Vermeiren, Paul Wille ;
mevrouw Hilde De Lobel, de heren Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire ;
de heren Norbert De Batselier, Leo Peeters ;
de heer Dirk Holemans ;
de heer Sven Gatz.

Plaatsvervangers :

de heren Luc Van den Brande, Paul Van Malderen, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie ;
de heren Louis Bril, Frans De Cock, Karel De Gucht, Gilbert Van Baelen ;
de heren Felix Strackx, Luk Van Nieuwenhuysen, Miel Verrijken ;
de heren Gilbert Bossuyt, Dany Vandenbossche ;
de heer Jos Geysels ;
de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Zie :

12-A (2000-2001)

- Nr. 1 : Advies van de SERV over het begrotingsbeleid 2002 van de Vlaamse Gemeenschap

13 (2001-2002)

- Nr. 1 : Toelichting

14 (2001-2002)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Amendementen
- Nr. 3 : Verslag

15 (2001-2002)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen + Errata bij de bijlagen
- Nrs. 2 tot 6 : Amendementen
- Nr. 7-A : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid
- Nr. 7-B : Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
- Nr. 7-C : Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
- Nr. 7-D : Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport

16 (2001-2002)

- Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

Zie ook :

853 (2001-2002)

- Nr. 1 : Beleidsbrief

INHOUD

Blz.

A. BEVOEGDHEDEN VAN DE HEER PATRICK DEWAELE, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING	4
I. Inleidende uiteenzetting door de minister	4
1. Communicatie en Ontvangst	4
2. Kancelarij	5
II. Bespreking	5
1. 'Lambermont-ambtenaren'	5
2. Communicatie	5
III. Indicatieve stemming	6
B. BEVOEGDHEDEN VAN DE HEER PAUL VAN GREMBERGEN, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, AMBTENARENZAKEN EN BUITENLANDS BELEID	6
I. Inleidende uiteenzetting door de minister	6
1. Beter Bestuurlijk Beleid	6
2. De juiste mens op de juiste plaats	7
3. Permanente ontplooiing	7
4. Evenwicht tussen organisatie en mens	7
5. Informatica	8
6. Gebouwen	8
7. Vlaamse bouwmeester	9
8. Aankoopbeheer	9
9. Schoonmaak	10
10. Catering	10
11. OC.GIS	10
II. Bespreking	11
1. Algemeen	11
2. 'Lambermont-ambtenaren'	11
3. Vlaams personeelsstatuut	12
4. Personeelsbeleid	13
5. ICT-beleid	14
6. Hervorming van de administratie (Beter Bestuurlijk Beleid)	16
7. Klantentevredenheidsonderzoek	17
8. Aantrekkelijkheid van de Vlaamse overheid als werkgever	18
9. Gebouwen en Vlaamse Bouwmeester	18
III. Indicatieve stemming	19
BIJLAGE	21

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken besprak op haar vergaderingen van 13 en 19 november 2001, het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002, voor zover het betrekking heeft op de bevoegdheden van de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering (Communicatie en Ontvangst, Kanselarij) en van de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid (Ambtenarenzaken).

Samen met het begrotingsdecreet werd de beleidsbrief Ambtenarenzaken, Beleidsprioriteiten 2001-2002, ingediend door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, besproken.

A. BEVOEGDHEDEN VAN DE HEER PATRICK DEWAELE, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

I. Inleidende uiteenzetting door de minister

1. Communicatie en ontvangst

De Vlaamse regering streeft in het kader van een beter bestuurlijk beleid naar een meer transparante en toegankelijke overheid. De Vlamingen moeten zich immers meer kunnen identificeren met hun overheid. Die mag dus niet overkomen als een wereldvreemd, onbegrijpelijk en ondoorzichtig geheel.

Door een beleid van open en actieve communicatie, maakt de regering de beleidslijnen en de actieprogramma's op een regelmatige wijze bekend aan het publiek. Daardoor wordt de burger steeds meer bij het beleid betrokken.

Uit programma 11.2 blijkt een vierdubbele bekommernis van de Vlaamse regering inzake haar voorlichting en communicatie :

- de Vlaamse regering wil op een systematische – en dus ook periodieke – wijze de bevolking informeren over de uitvoering van haar beleidsprioriteiten ;

- de vakministers kunnen op een professionele wijze, via de massamedia, informatief en sensibiliserend communiceren over de dienstverlening en de beleidsuitvoering in hun sectoren ;
- de verdere professionalisering van de communicatie vanuit de verschillende sectoren wordt ondersteund en gestimuleerd door een aantal uitgaven, die een generieke ondersteuning van de communicatie van de Vlaamse overheid beogen ;
- de Vlaamse overheid moet maximaal openstaan voor de vele vragen die de Vlamingen hebben in verband met overheid en administratie (er kan dus geen sprake zijn van éénrichtingsverkeer, wel van een wederzijdse systematiek).

De initiatieven die de afdeling Communicatie en Ontvangst in 2002 zal nemen illustreren die bekommernis.

De elektronische informatievoorziening zal verder worden uitgebouwd en ontwikkeld. De verdere uitbouw van de portaalsite van de Vlaamse overheid betekent dat de vraaggestuurde databank van de Vlaamse Infolijn ontsloten wordt. Overheidsinformatie wordt 24 uur op 24 beschikbaar. De geleidelijke introductie van een interactieve elektronische communicatie zal bijdragen tot een interactieve beleidsontwikkeling, en tot het creëren van een breder maatschappelijk draagvlak voor de besluitvorming. De uitbouw van geïntegreerde loketten, waardoor op termijn ook transacties van de burger met de overheid mogelijk worden, sluit hierbij aan. Het e-government team stuurt en begeleidt deze uitbouw.

De Vlaamse Infolijn is een zeer succesrijk werkinstrument gebleken. De Vlaming kan er zeer laagdrempelig – want gratis, en met klantvriendelijke openingsuren – terecht met alle vragen, over de overheid in het algemeen en de Vlaamse overheid in het bijzonder. De voorbije maanden kreeg de Vlaamse Infolijn dagelijks 3000 à 4000 oproepen. Er werken 35 operatoren. Om de werking van de Vlaamse Infolijn te verzekeren werd het werkingsbudget opgetrokken tot 2,681 miljoen euro (108 miljoen frank) in 2002.

Ook de uitbouw van de sites Kleurrijk Vlaanderen – met het oog op de organisatie van een breed maatschappelijk debat – en Beter Bestuurlijk Beleid – met alle informatie over de herstructurering van de Vlaamse overheid – en de uitbreiding van de digitale collecties van de centrale bibliotheek dragen hiertoe bij.

Naast de elektronische informatieontwikkeling maakt de Vlaamse overheid ook verder gebruik van een geïntegreerde mediamix. Men doet daarbij een beroep op de geschreven pers, de klassieke audiovisuele en de nieuwe media, de Vlaamse Infolijn en een netwerk van folderhouders. Die infozuilen zijn niet alleen aanwezig in ongeveer 1000 bibliotheken, gemeentebesturen en culturele centra, maar ook in ongeveer 900 krantenwinkels, verspreid over heel Vlaanderen. Zo wil de Vlaamse overheid vermijden dat bepaalde doelgroepen worden uitgesloten, of de digitale kloof vergroot. Daarom ook neemt de aandacht voor doelgroepencommunicatie alsmaar toe. Men stelt immers vast dat die benadering meer effect sorteert.

De begroting weerspiegelt ook de constante professionalisering van de overheidscommunicatie, waarbij de generieke ondersteuning onder meer betrekking heeft op :

- het invoeren van een systematische pretesting van campagnevoorstellen en systematische effectmeting van multimediale campagnes ;
- de laagdrempelige verspreiding van de publicaties van de Vlaamse overheid, via een netwerk van krantenwinkels, bibliotheken, gemeentehuizen en culturele centra ;
- de samenwerking met Belga voor de verspreiding van de persmededelingen van de Vlaamse overheid.

Enige bijzondere aandacht moet gaan naar het project Kleurrijk Vlaanderen, en naar de 11 juli-vingeringen in 2002.

Het project Kleurrijk Vlaanderen wil werk maken van de ontwikkeling van een langetermijnvisie op de uitdagingen waar Vlaanderen voor staat. De communicatie met het publiek vormt daarbij een belangrijke sensibiliserende factor.

In 2002 is het 700 jaar geleden dat de Guldenspoenslag plaatsvond. 11 juli is de officiële feestdag van de Vlaamse Gemeenschap. Met het oog op de organisatie van de feestelijkheden op regionaal en lokaal vlak, en op de organisatie van een specifiek en bijzonder evenement, worden éénmalig bijzondere kredieten voorzien.

2. Kanselarij

De op dit programma ingeschreven kredieten betreffen de voortzetting van een bestaand beleid : zij hebben betrekking op de kosten verbonden

aan vertaalwerk en op de publicatie van de Vlaamse regelgeving (Vlaamse Codex). Ook onderzoeks-, studie- en expertisekosten in verband met de staatshervorming zijn hier voorzien.

II. Bespreking

1. 'Lambermont-ambtenaren'

Mevrouw *Mieke Van Hecke* drukt haar ontgoocheling uit over de afwezigheid van de leden van de meerderheidsfracties. Reeds twee jaar worden de begrotingsbesprekingen blijkbaar geacht een zaak te zijn tussen regering en oppositie. Wellicht werden de parlementsleden van de meerderheid betrokken bij voorafgaande besprekingen. Toch doet hun afwezigheid afbreuk aan de waarde van het parlementaire begrotingsdebat.

De spreker heeft vragen bij de manier waarop de overstap van 2000 federale ambtenaren (de zogenaamde 'Lambermont-ambtenaren'), die het gevolg is van de nieuwe Vlaamse bevoegdheden, wordt voorbereid. Er staat daarover slechts een kleine passage in de beleidsbrief Ambtenarenzaken. Zijn er afspraken gemaakt met de betrokken ambtenaren ? Zullen zij voor dezelfde – voorheen federale – bevoegdheden worden ingezet op Vlaams niveau ? In welke mate en op welke manier wordt hun overstap concreet voorbereid ?

De *minister-president* antwoordt dat de overstap van de federale ambtenaren momenteel wordt voorbereid. Dat gebeurt in bilaterale werkgroepen – departement per departement – en wordt opgevolgd door de bevoegde Vlaamse ministers. Wel is daarbij een aantal technische problemen opgedoken. Daarom wordt, voor wat de landbouwambtenaren betreft, een beroep gedaan op een bijzondere opdrachthouder, de heer Piet Vanthemsche.

De Vlaamse regering besliste vorige vrijdag om nog voor het einde van het jaar over de globale problematiek te overleggen met de bevoegde federale ministers. Bij een dergelijke operatie duikt immers steeds een aantal pijnpunten op. Dat was in het verleden ook al zo, bijvoorbeeld bij de overdracht van de bevoegdheid inzake openbare werken.

2. Communicatie

Mevrouw *Hilde De Lobel* vraagt of het verhoogde budget voor de Vlaamse Infolijn (ongeveer 2,7 miljoen euro in 2002) ook een personeelsuitbreiding omvat.

Zij vraagt ook naar het onderscheid tussen folderhouders en infozuilen.

De Vlaamse regering beoogt een laagdrempelige verspreiding van publicaties van de Vlaamse overheid via een netwerk van krantenwinkels. Overheidspublicaties zijn meestal infofolders, die gratis te verkrijgen zijn. Zal dat in de krantenwinkels ook het geval zijn? Publicaties die men moet kopen zullen wellicht niet veel interesse opwekken en lang blijven liggen.

De *minister-president* antwoordt dat bij de verhoging van het budget voor de Vlaamse Infolijn, de personeelskosten inderdaad zijn inbegrepen. Hij merkt wel op dat het call center niet behoort tot de Vlaamse Gemeenschap. De organisatie van dat call center is in handen van een externe firma.

Er is geen verschil tussen folderhouders en infozuilen. Het gaat dus over hetzelfde, namelijk het gratis verspreiden van folders en brochures. Door de inschakeling van krantenwinkels, die dikwijls nog gemakkelijker te bereiken zijn dan het gemeentehuis of de bibliotheek, hoopt men een non served audience te bereiken. Het gaat in elk geval niet om de klassieke elektronische infozuilen.

III. Indicatieve stemming

Het aan de commissie toegewezen gedeelte van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002 (bevoegdheden van minister-president Dewael – Communicatie en Ontvangst en Kanselarij) wordt bij indicatieve stemming aangenomen met zes stemmen tegen twee.

B. BEVOEGDHEDEN VAN DE HEER PAUL VAN GREMBERGEN, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, AMBTENARENZAKEN EN BUITENLANDS BELEID

I. Inleidende uiteenzetting door de minister

1. Beter Bestuurlijk Beleid

De Vlaamse regering heeft in casu reeds belangrijke stappen gezet:

- de indeling in dertien beleidsdomeinen en de sectorale invulling van de drie horizontale beleidsdomeinen (minister-president, bestuurszaken, financiën en begroting) zijn goedgekeurd;

- de sectorale invulling van de andere beleidsdomeinen wordt zo snel mogelijk goedgekeurd door de Vlaamse regering, waarna de verdere verfijning en consolidatie van alle domeinen (behalve voor landbouw) volgt.

Het kaderdecreet 'bestuurlijk beleid' en het kaderdecreet 'advies- en overlegstelsel' worden nog dit jaar aan de Vlaamse regering voorgelegd.

De verdeling van de kerntaken en de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel worden verder uitgediept, in dialoog met de gemeenten en de provincies. De gemeenten werken nog aan een document dat hun inzichten ter zake omschrijft. De provincies hebben dat reeds gedaan. Ook de Vlaamse regering bereidt dat debat grondig voor.

De structuur en de organisatie van de MOD (managementondersteunende diensten) worden dit jaar gefinaliseerd.

Er worden nog richtlijnen uitgewerkt in verband met een verplichte centrale dienstverlening en interne consultancy.

In 2002 wil men ook nog

- het raamstatuut uitbouwen;
- een algemene bestuursdienst uitbouwen;
- de leidend ambtenaren aanstellen;
- beheersovereenkomsten uitschrijven;
- de personeelsleden affecteren;
- zorgen voor huisvesting, logistiek en informatica, in functie van de nieuwe organisatie;
- concrete proefprojecten uitvoeren in verband met een vernieuwd beloningsbeleid;
- de overkomst van nieuwe bevoegdheden en nieuw personeel (Lambermont) begeleiden.

Cruciaal in dat hele proces is communicatie. Daarom heeft de Vlaamse regering een ambtenaar vrijgesteld, om alle communicatie-initiatieven over Beter Bestuurlijk Beleid op zich te nemen. Wanneer de Vlaamse regering belangrijke stappen zet, wordt dat uitgebreid gecommuniceerd aan de personeelsleden en de vakorganisaties via persoonlijke toelichting, het intranet, Snelinfo en het tijdschrift "Goedendag".

Bovendien zijn ook de betrokkenheid en het enthousiasme van het top- en middenmanagement essentieel. Daarom worden zij, door middel van studienamiddagen en seminars, uitvoerig ingelicht en geconsulteerd. De top heeft ook mee de sectorale invulling van de beleidsdomeinen vorm gegeven.

2. *De juiste mens op de juiste plaats*

In elke organisatie is het belangrijk dat de processen gestroomlijnd en efficiënt verlopen, met een optimale inzet van mensen, informatica en andere middelen. Daarom moeten procesanalyse, procesverbetering en procesplanning een voortdurende bekommernis zijn van elke leidend ambtenaar. PiP en PeP moeten dus een constante worden in de werking van elke organisatie. Vooral onderbenutting van personeel dient te worden vermeden: de lagere niveaus moeten zinvol werk krijgen, dat beantwoordt aan hun mogelijkheden. Hetzelfde geldt overigens voor de hogere niveaus.

Door een degelijke samenwerking met Jobpunt Vlaanderen en Selor moeten de doorlooptijden voor de aanwerving van personeel verder gereduceerd worden. Hier is reeds een belangrijke winst gerealiseerd: vroeger duurde dat zes tot acht maanden, nu komt men tot een gemiddelde van drie tot vier maanden.

Het imago van de Vlaamse overheid als werkgever moet verbeteren. Door gerichte campagnes moeten kwalitatief sterke werknemers worden aangevonden.

Tewerkstelling van doelgroepen (hooggekwaliificeerden, laatstejaarsstudenten, laaggeschoolden, allochtonen, personen met een handicap) is voor 2002 een speciaal aandachtspunt.

Vrouwen moeten vlotter kunnen doorstromen naar topfuncties. Daarbij zal onder meer gelet worden op genderneutrale competentiecriteria voor de mandaatfuncties, genderexpertise in de selectieorganen, en haalbare takenpakketten in een voltijdse functie. Werk, gezin en vrije tijd moeten beter gecombineerd kunnen worden.

Het topmanagement moet meer geresponsabiliseerd worden. In 2002 zullen beheersovereenkomsten daarvoor het stramien vormen. Nu reeds moet dat gebeuren voor de personeelskredieten: het werken met refertekredieten moet toelaten dat sneller, vlotter en efficiënter met het personeelsbudget wordt omgegaan, zij het binnen het kader dat daartoe door de Vlaamse regering is goedge-

keurd. Verantwoordelijkheid is onlosmakelijk verbonden met verantwoording afleggen en de kans hebben om verantwoording af te leggen. Het afleggen van verantwoording is immers niet alleen maar een toetsing van bekwaamheid. Het biedt de ambtenaar de mogelijkheid om te zeggen op welke manier hij zijn verantwoordelijkheid neemt.

In 2002 wordt een centraal budget ter beschikking gesteld van de organisatie, om logistieke aanpassingen voor gehandicapten te financieren.

In 2002 ligt ook grote nadruk op het werken met competenties, en het uitwerken van een competentieraamwerk (in eerste instantie voor de top).

3. *Permanente ontplooiing*

2002 wordt het eerste jaar met 'bottom up' evaluaties van top- en middenmanagement. Degelijk leiding geven is voor elke organisatie immers een noodzakelijke voorwaarde voor economisch en financieel succes, maar ook voor succes op menselijk vlak. Uit diverse bevestigingen blijkt dat leiding geven een determinerende factor is binnen de organisatie. Het belang ervan kan niet genoeg worden beklemtoond. Ons top- en middenkader wordt dan ook getraind in leiding geven. Hun kwaliteiten ter zake worden daarbij getoetst.

Volgend jaar moet het loopbaanontwikkelingscentrum operationeel zijn, als centrum voor loopbaanoriëntatie en -ontwikkeling.

Bij de vorming moet speciale aandacht worden besteed aan de ontwikkeling van:

- beleidsondersteunende competenties;
- e-learning;
- expertise inzake diversiteit.

4. *Evenwicht tussen organisatie en mens*

Door een geïntegreerd actief welzijnsbeleid moet de mens in de organisatie een centrale plaats krijgen. In dat verband is ook een partnerschap met het personeel van groot belang. Het sectoraal akkoord 2001-2002 is het bewijs dat met intense communicatie, respectvol omgaan met de vertegenwoordigers van het personeel en streven naar eervolle compromissen, aanvaardbare resultaten gehaald kunnen worden.

Om de uitvoering van het personeelsbeleid op te volgen, om het te sturen en waar nodig bij te stu-

ren, wordt gebruik gemaakt van kengetallen of indicatoren. De personeelsevolutie – een voortdurende aangroei van dikwijls hooggekwalificeerd personeel – is zorgwekkend, vooral voor wat de betaalbaarheid betreft. Daarom is de nota over responsabilisering in verband met personeelskredieten zo belangrijk : de leidend ambtenaren krijgen een portefeuille, die enkel nog kan groeien voor de uitvoering van het vernieuwd beloningsbeleid, voor de insourcing van kerntaken, of voor de uitvoering van taken van urgent maatschappelijk belang. Binnen een bepaald budget voor een optimale invulling zorgen is een moeilijke oefening, die een zekere mentaliteitswijziging vergt.

5. Informatica

Men dient rekening te houden met de signalen die uit de organisatie komen, bijvoorbeeld inzake de tevredenheid over de informaticadienstverlening. Behalve een voortdurende bekommernis om de dagelijkse werking te verbeteren, zijn de prioriteiten voor 2000 :

- het uitbreiden van de ICT-scope door de reorganisatie ;
- de bijsturing van de lopende outsourcingovereenkomst en de voorbereiding van de transitie naar een nieuwe overeenkomst ;
- het versterken van de interne IT-capaciteit ;
- het verzekeren van de continuïteit en de overdraagbaarheid van de IT-infrastructuur ;
- het verder uitbouwen van het beveiligingsbeleid ;
- de ondersteuning van e-government initiatieven ;
- het uitbouwen van geïntegreerde management-informatie- en beheerssystemen : Vlimfin, Vlimpers en Vlimfac ;
- het uitbouwen van netwerken.

6. Gebouwen

De voornaamste strategische doelstelling van de afdeling Gebouwen is het ter beschikking stellen van voldoende en aan de functies van een moderne administratie aangepaste bureelgebouwen. Daarbij houdt men rekening met de wens tot eigendomsverwerving, een vlotte bereikbaarheid, de herkenbaarheid en een optimale verhouding prijs/kwaliteit, en legt men de nadruk op kwaliteit en duurzaamheid.

De Vlaamse administratie wil een modeladministratie zijn. Dat vergt mobiliteit, flexibiliteit, en moderne communicatie. De kantoorinrichting wordt hieraan aangepast via combinatiekantoren met flexibele werkplaatsen, uitgerust met performante datasystemen.

De filosofie van "Anders Werken", met inbegrip van thuiswerken en telewerken, zal het uitgangspunt vormen bij het inrichten van nieuwe en bestaande kantoren. Bijgevolg zal het aantal satellietkantoren worden uitgebreid : zowel in het VAC Hasselt als in het Copernicusgebouw te Antwerpen wordt er een ingericht. Bij elke nieuwe inhuring vormen combinatiekantoren de basis.

Bijzondere aandacht zal worden besteed aan ecologie. Conform de resolutie van het Vlaams Parlement betreffende de voorbeeldrol van de overheid met betrekking tot energiebesparing, zal men in 2002

- de energieboekhouding opstellen in de honderd grootste Vlaamse Gebouwen ;
- energie-audits doorvoeren in de vijf grootste administratieve gebouwen ;
- een extra inspanning leveren om alle stookinstallaties aan te passen aan de VLAREM-reglementering.

In 2002 zal verder worden gewerkt aan de realisatie van Vlaamse administratieve centra in de provinciehoofdplaatsen. Het VAC Hasselt rijst uit de grond. Voor het VAC Leuven werken vijf ontwerpteams aan een ontwerp. Eind 2002 moet het ontwerp klaar zijn. Voor het VAC Gent wordt gezocht naar een inplantingsplaats. Voor het VAC Antwerpen zal worden nagegaan hoe het gebouw kan worden geoptimaliseerd. Via een in de schoot van de Vlaamse regering opgerichte werkgroep "financiering van gebouwen" zal naar de meest adequate manier worden gezocht om de komende bouwprojecten te financieren. De Vlaamse regering is het erover eens dat dit een prioriteit is.

In 2002 worden onder meer volgende investeringsprojecten gepland : de site van Groenendaal (huisvesting van de afdeling Bos en Groen, het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer en het Educatief Bosbouwcentrum Groenendaal), de inrichting van kantoren voor de afdeling Wegenbouwkunde, het Kasteel van Ham en de restauratie van het Agnetenklooster te Tongeren (huisvesting Welzijn-Volksgezondheid-Cultuur), de herinrichting van de computerzaal van het Boudewijngebouw, de reno-

vatie van het Loodsgebouw (huisvesting van de ambtenaren AWZ) en de renovatie van het Klooster van de Grauwzusters te Antwerpen (ontvangstgebouw en personeel UA).

In het kader van de administratieve reorganisatie zal een hergroepering van ambtenaren nodig zijn. Men zal een inventaris van de gebouwen opmaken. Die zal bepalend zijn voor de te nemen beleidsopties inzake de toekomstige huisvesting van de Vlaamse ambtenaren te Brussel.

Hoewel de Vlaamse overheid haar eigen verzekeraar is, zal voor de grote gebouwen een all-risk brandverzekering worden afgesloten. Zo wordt vermeden dat een schadegeval te grote budgettaire gevolgen zou hebben.

7. Vlaamse bouwmeester

De architecturale kwaliteitsdoelstellingen die de Vlaamse overheid hanteert voor haar eigen gebouwen hebben in 2001 een structurele verankering gekregen door de voortzetting van de Meesterproef voor jonge ontwerpers, de verdere uitbouw van de Meesterproef voor jonge kunstenaars en Kunst in opdracht, maar vooral door de Open Oproep.

Gedurende de looptijd van de eerste Open Oproep (juli 2000 – juni 2001) hebben 303 bureaus zich kandidaat gesteld, en werden 102 architecten opgeroepen om deel te nemen aan de selecties voor de 17 opgestarte projecten.

Ingevolge de regeringsbeslissing van 24 september 2001 werd de Open Oproep als procedure voor het selecteren van ontwerpers voor de volgende jaren structureel gemaakt. De bestaande initiatieven (Open Oproep, Meesterproef) zullen in 2002 worden voortgezet.

Daarnaast is er een aantal nieuwigheden.

In talrijke door de overheid opgezette projecten worden naast de bouwheer en de ontwerper ook vaak andere administraties en partijen betrokken tijdens de ontwerpfasen en bij het bouwproces (monumentenzorg, milieu, stedenbouw, gesubsidieerde werken, enzovoort). Die partners vervullen daarbij een stimulerende en meedenkende rol. Bedoeling is om op een communicatieve en procesmatige manier kwaliteit te genereren tijdens de voorbereiding, de ontwerpfasen en de realisatie van een project. Het is dus van wezenlijk belang dat van bij de start een integraal kwaliteitstraject wordt uitgezet voor elk project. Om dat te realiseren zal de

Vlaamse Bouwmeester een projectnota voorstellen, die de samenwerking tussen bouwheer, ontwerpers en betrokken partijen optimaliseert. Hij zal werk maken van een afstemmingsplan tussen de verschillende overheden en administraties, met de bedoeling contracten voor ontwerpers en afspraken over erelonen op termijn te stroomlijnen, zonder de specificiteit van elke afzonderlijke opdracht te negeren.

Dat lokale en regionale overheden in de voetsporen willen treden van het architecturaal kwaliteitsbeleid van de Vlaamse overheid is een lovenswaardige ontwikkeling. Lokale en regionale besturen beschikken evenwel niet steeds over de nodige ondersteuning om als volwaardig bouwheer projecten voor te bereiden en op te volgen. Daarom zal, onder sturing van de Vlaamse Bouwmeester, een ondersteuningscel lokaal architectuurbeleid worden opgericht. Die ondersteuningscel kan de bouwheren inspireren, informeren en ondersteunen, zowel bij het opstarten van een project als bij het selecteren van ontwerpers.

Om de sleutelrol van de bouwheer te bevestigen zal een tweejaarlijkse Prijs voor de Bouwheer worden ingesteld. Die zal voor het eerst worden toegekend in het voorjaar 2003, aan een overheid of administratie die op een eigen manier de rol van bouwheer heeft gevaloriseerd bij de voorbereiding en uitwerking van een project.

8. Aankoopbeheer

De strategische doelstelling van het aankoopbeheer van de Vlaamse Gemeenschap is het managen, creëren en/of leveren van een kwaliteitsvol en milieubewust facilitair dienstenpakket.

In het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn de primaire processen zeer verscheiden. Zij vereisen dan ook een even verscheiden facilitaire ondersteuning. Alle logistieke processen zullen globaal worden uitgetekend, en vervolgens geïnformeerd. Daarvoor werd een meerjarig project – VlimFac – opgezet. De aanzet daartoe is in 2001 gegeven. VlimFac zal ondersteuning bieden bij de dagelijkse operationele taken. Het zal ook aan het top- en lijnmanagement de nodige informatie aanreiken, terwijl die nu niet of slechts fragmentair en ongeordend beschikbaar is. Dat zal de diensten in staat stellen de facilitaire functie op een moderne wijze te beheren, met zowel beheers-, beleids- als persoonlijke informatie, en hen toelaten om geïnformateerde workflows op te starten.

In functie van de strategische doelstelling, zal in 2002 verder gegaan worden met het afsluiten van contracten voor de aankoop van milieuvriendelijke roerende goederen. Veel wordt verwacht van de aangekondigde bijsturingen van de Europese regelgeving inzake overheidsopdrachten. Die aanpassingen moeten het mogelijk maken om ecologische criteria beter uit te spelen in de gunnings- en selectieprocedure. De administratie Logistiek Management zal de impact van deze bijsturingen vertolken naar andere aankoopentiteiten binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse regering heeft inmiddels een werkgroep opgericht in verband met het optimaliseren van milieuzorgsystemen bij de Vlaamse overheid. De administratie Logistiek Management zal de facilitaire diensten van het ministerie daarin vertegenwoordigen, en een voortrekkersrol blijven spelen. Afhankelijk van de resultaten van de werkgroep zullen de nodige acties en beleidsprioriteiten verder worden bepaald.

9. Schoonmaak

De DAB Schoonmaak staat in voor de professionele organisatie van de schoonmaak en het beheer van de sanitaire voorzieningen in alle gebouwen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de ministeriële kabinetten.

In 2002 wordt de ecologische en ergonomische lijn doorgetrokken. Als gevolg van de analyse van de bestaande schoonmaakprogramma's worden specifieke acties met betrekking tot werkdruk voorzien. Bovendien zal speciale aandacht gaan naar acties rond personeelsbetrokkenheid en kwaliteitsopvolging. Voor de leidinggevendenden van de DAB Schoonmaak worden speciale opleidingen gepland inzake coaching van medewerkers en conflictbeheersing.

10. Catering

De DAB Catering werd op 1 januari 2000 opgericht, met als doelstelling het creëren en beheren van een integraal en kwaliteitsvol cateringaanbod binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De beleidsopties voor 2002 worden opgezet rond twee belangrijke pijlers. In eerste instantie zullen concrete acties worden voorbereid en geïmplementeerd inzake 'gezonde voeding in grootkeukens', met inbegrip van een bewustmakingscampagne naar de klant toe.

Binnen de sector zelf zal worden gewerkt aan een systematische opvolging en bijsturing van hygiëne en veiligheid binnen de keukens, meer bepaald door het opzetten van HACCP-teams (Hasard-Analysis-Critical-Check-Points).

Vanaf 1 januari 2002 zal het restaurant in het Consciencegebouw in eigen beheer worden uitgebaut. Uit een kosten/batenanalyse is immers gebleken dat uitbesteden geen meerwaarde heeft.

11. OC.GIS

a) Beleidsprioriteiten

Overeenkomstig het decreet houdende het GIS Vlaanderen van 17 juli 2000, dat het samenwerkingsverband voor de optimalisering van aanmaak, gebruik, beheer en uitwisseling van geografische informatie binnen de overheid definieert, worden de beleidsprioriteiten vastgesteld in het strategisch plan GIS-Vlaanderen 2001-2005, rond volgende thema's :

- Coördinatie : Het is van strategisch belang dat producten, projecten en activiteiten van GIS Vlaanderen zo worden gecoördineerd, dat de beschikbare budgettaire middelen optimaal worden benut, en dat de resultaten inpasbaar zijn in de Europese CEN- en internationale ISO-normen ;
- Geografische informatievoorziening : Via aanmaak of aanschaf en bewerking worden geodata ter beschikking gesteld van de partners van het samenwerkingsverband. Dat gebeurt via cd-rom, maar zal de komende jaren wellicht gebeuren via internettechnologie, door de implementatie van on-line distributiemechanismen. Belangrijke initiatieven inzake geografische informatievoorziening zijn de bijhouding van het KADSCAN product, de uitbouw van het GRB – conform het door de Vlaamse regering goedgekeurde businessplan, de uitbouw van het RTK-GPS netwerk voor gestandaardiseerde en hoogprecieze coördinaatbepaling, en de voorbereiding van een structurele oplossing voor middenschalige referentiedata ;
- Dienstverlening : Elektronisch bestuur is een belangrijke beleidsprioriteit voor de Vlaamse regering. De verdere uitbouw van de geo-loketten, zodat tweerichtingsverkeer van informatie, met elektronische afhandeling van de transacties, mogelijk wordt, is een van de belangrijkste uitdagingen voor het samenwerkingsverband.

b) Beleidsinvulling begroting 2002

De vertaling van de beleidsprioriteiten uit het strategisch plan GIS Vlaanderen gebeurt via jaarlijkse uitvoeringsplannen, waarin de concrete projectrealisaties worden opgenomen. Belangrijke accenten voor de begroting 2002 zijn :

- Coördinatie : Een koppeling tussen de nieuwe metadatabank SPIDI en de datadistributie- applicatie GIRAF zal de dienstverlening naar de partners toe verbeteren ;
- Geografische Informatievoorziening :
 - Voor het grootschalige staat de verdere bijhouding van KADSCAN op het programma. Daarnaast zal men beginnen met de eerste fase van het KADVEC ;
 - Na de evaluatie van de eerste pilootprojecten GRB zal worden gestart met het aanmaken van het GRB, via de realisatie van een reeks nieuwe GRB projecten ;
 - Op basis van de technische voorbereidingen voor het RTK-GPS netwerk kan men in 2002 starten met de effectieve realisatie van het netwerk aan grondstations.
- Dienstverlening : Een belangrijk initiatief wordt het geo-loket rond geografische referentiegegevens (onder andere een combinatie van straatinformatie en kadastrale identificatiepunten). Ook nieuwe geo-loketten zullen worden opgezet, waaronder de bodemkaart on-line.

II. Bespreking

1. Algemeen

Volgens de heer *Sven Gatz* zijn enkele Engelstalige neologismen, die de minister hanteert in zijn beleidsbrief, niet erg duidelijk. Zo wordt verwezen naar de *scope* van het uit te werken kaderdecreet. Wellicht is dat zoiets als een focus. Voorts stelt men dat de ploegopleiding aan een *refresh-aanbod* toe is. Bedoelt men daarmee dat er nood is aan actualisering en modernisering ?

De *minister* antwoordt bevestigend. Hij neemt zich voor om het taalgebruik in de beleidsbrieven voortaan beter op te volgen. Het gebruik van een specifiek jargon maakt de verstaanbaarheid ervan soms bijna onmogelijk.

De heer *Sven Gatz* stelt vast dat bij het uitschrijven van de beleidsbrief in grote mate rekening is gehouden met de moties en resoluties van het Vlaams Parlement. Op de vraag om een rustpauze in te bouwen bij de hervormingen werd echter niet ingegaan, omdat stilstand zou gelijkstaan met achteruitgang. Dat is juist, maar ook sloganesk. Een en ander moet ook haalbaar blijven voor de mensen die het moeilijk hebben met de voortdurende veranderingsprocessen.

Volgens de heer *Norbert De Batselier* worden nog andere elementen uit de moties en resoluties van het Vlaams Parlement niet overgenomen. Hij wijst ook op de talrijke prioriteiten die in de beleidsbrief zijn opgenomen. Die prioriteiten moeten allemaal worden verwezenlijkt voor 1 januari 2003. In een aantal gevallen, bijvoorbeeld voor de algemene bepalingenwet, is echter een voorafgaande goedkeuring vereist van het federale parlement. Houdt men er rekening mee dat de timing op federaal niveau mogelijk niet zal worden gerespecteerd ? Wat zullen daarvan, in voorkomend geval, de gevolgen zijn op Vlaams niveau ?

Volgens de *minister* wordt wel degelijk rekening gehouden met de moties en resoluties van het Vlaams Parlement. Het is misschien een boutade om te stellen dat stilstand gelijkstaat met achteruitgang, maar zowel burgers, bedrijven, als andere instellingen en organisaties verwachten van de overheid dat ze zich permanent aanpast aan de veranderende buitenwereld. Het is dus zeer moeilijk om een periode van rust in te bouwen.

Minister-president Dewael zal op het federale niveau bepleiten dat men de algemene bepalingenwet zonder vertraging zou goedkeuren. Zodoende kunnen de Vlaamse decreten die hierop moeten volgen tijdig worden behandeld. De laatste berichten zijn positief : de federale werkzaamheden zouden geen vertraging oplopen.

2. 'Lambermont-ambtenaren'

De heer *Sven Gatz* vraagt of de 2000 federale landbouwambtenaren die overkomen naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap eenvoudig worden overgenomen, dan wel of minder ambtenaren nodig zijn. Zullen zij een nieuw onderdeel van het landbouwdepartement uitmaken ? Hoe zal hun overgang worden aangepakt ?

Mevrouw *Mieke Van Hecke* verwijst naar de minister-president, die verdere bilaterale besprekingen en een globaal overleg met betrekking tot de overstap van federale ambtenaren nodig acht. Bestaat

er een directe band tussen de overgehevelde bevoegdheden en de overgehevelde ambtenaren ? Gaan zij in Vlaanderen hetzelfde werk blijven doen ? Bestaan daar afspraken over ? In welke mate zijn de ambtenaren zelf betrokken geweest bij hun overgang ? Hoe wordt hun overgang voorbereid ?

Zij vraagt ook of die ambtenaren zullen worden gehuisvest in bestaande gebouwen, dan wel of men voor hen bijkomende gebouwen moet zoeken.

Mevrouw *Hilde De Lobel* sluit zich aan bij de vragen van de heer Gatz en mevrouw Van Hecke.

De *minister* antwoordt dat met het oog op de overheveling van het Lambermont-personeel een task force werd opgericht. Per overgedragen bevoegdheid (landbouw, binnenlandse aangelegenheden, buitenlands beleid en financiën) bestudeert een subwerkgroep alle elementen die verband houden met de personeelsoverdracht : het aantal personeelsleden, hun statuut, hun huidige taken, de overgedragen bevoegdheden, enzovoort. Tevens wordt nagegaan of men het over te hevelen personeel wel kan betalen. Ook de huisvesting van het nieuwe personeel – mede in functie van Anders Werken – en hun informaticanoden worden bekeken. Het probleem van de overheveling wordt dus aangepakt als één globaal pakket.

3. Vlaams personeelsstatuut

De heer *Sven Gatz* vraagt of vooruitgang wordt geboekt met betrekking tot de deregulering van het Vlaamse personeelsstatuut. Worden de vooropgestelde doelstellingen bereikt, of blijkt dat in de praktijk moeilijker dan eerst gedacht ?

De *minister* antwoordt dat de deregulering van het ambtenarenstatuut wel degelijk vordert, en nog verder zal worden opgevolgd in het licht van de hervormingen.

Een gedereguleerd Vlaams personeelsstatuut werd ondertussen voorgelegd aan de Raad van State. De graad van deregulering bedraagt veertig percent. Bovendien werd een gemeenschappelijk statuut (het zogenaamde ‘stambesluit’) opgesteld voor achttien VOI's.

Volgens de heer *Sven Gatz* is de verruiming van de interne arbeidsmarkt een goede zaak. Werknemers die een nieuwe uitdaging zoeken binnen de Vlaamse overheid krijgen via deze soepele procedure de kans om een nieuwe, zinvolle en aangepaste functie te krijgen. Wordt daarvan effectief gebruik ge-

maakt ? En zoja, kan men al aangeven over hoeveel ambtenaren het gaat ?

De spreker vraagt ook welk percentage ambtenaren gebruik maakt van de mogelijkheden inzake Anders Werken, met inbegrip van thuis- en telewerken. Dat dergelijke mogelijkheden worden gecreëerd is een goede zaak, maar worden ze ook gebruikt door een relatief belangrijke groep ambtenaren ?

Mevrouw *Mieke Van Hecke* stelt vast dat iedereen het vanzelfsprekend vindt dat men vlot moet kunnen overstappen van de administratie naar een openbare instelling, of omgekeerd. Vroeger stelde men dat die overstap ook mogelijk moest zijn voor ambtenaren van gemeenten en provincies. Is dat een werkbaar model ? Zijn hierover contacten gelegd met gemeenten en provincies ?

Zij vraagt ook wat het resultaat is van het proefproject deeltijds leiding geven. Is het wel mogelijk om leidinggevende functies deeltijds in te vullen, om zo een betere combinatie van arbeid en gezin – vooral voor de vrouwen – mogelijk te maken ?

De *minister* verklaart dat het de bedoeling is om de interne arbeidsmarkt in eerste instantie te realiseren binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de VOI's. Men is klaar om te starten met proefprojecten. Indien die goed verlopen kan men het systeem veralgemenen. Pas daarna kan een eventuele betrokkenheid van de gemeenten en de provincies worden bestudeerd.

Het project Anders Werken kent grote bijval bij de personeelsleden. Uit het betrokkenheidsactionderzoek blijkt dat ongeveer 75 percent van de ambtenaren die deelnemen aan het project daarover tevreden zijn. Het is moeilijk om cijfers te plakken op de belangstelling voor het thuiswerken. Men moet immers een onderscheid maken tussen conceptuele en niet-conceptuele ambtenaren. De meer conceptueel georiënteerde ambtenaren kunnen gemakkelijker thuis werken. Dat gebeurt momenteel vrij dikwijls, zowel in het ministerie als in de openbare instellingen. Uit proefprojecten voor niet-conceptuele ambtenaren blijkt dat ook uitvoerende taken thuis kunnen worden uitgevoerd. Die mogelijkheid wordt nu verder uitgewerkt, en zal het percentage thuiswerkers optimaliseren. De vraag is immers zeer groot.

De toepassing van het Anders Werken moet steeds uitmonden in een win-win-situatie, zowel voor de organisatie als voor de betrokkene. Niemand wordt trouwens verplicht om eraan mee te werken. Mo-

menteel worden de indicatoren om iemand die thuis werkt te kunnen beoordelen vastgesteld.

Zowel bij het Ministerie als bij de VOI's werd aan het personeel gevraagd of men wou meewerken aan een aantal proefprojecten inzake deeltijds leiding geven. Die eerste bevraging was niet positief : er bestaat op dit ogenblik zeer weinig belangstelling voor.

Volgens mevrouw *Mieke Van Hecke* moet het centraal raamstatuut, dat in 2002 zal worden uitgewerkt, een geïntegreerd personeelsbeleid ondersteunen, en leiden tot de opheffing van de ongelijke behandeling van statutaire en contractuele personeelsleden. Is het de bedoeling om te evolueren naar één enkele categorie van personeel, of zal er nog een onderscheid bestaan tussen statutairen en contractuelen ?

De *minister* vraagt zich af of men contractueel en statutair personeel zomaar kan gelijkschakelen. Er is tussen beiden immers een groot verschil, onder meer inzake de methode van aanwerving. Voor een eventuele gelijkschakeling werd nog geen oplossing gevonden. De nodige voorzichtigheid is hier immers geboden : een overhaaste beslissing zou kunnen leiden tot duizenden klachten, die het overheidsapparaat zouden verlammen en een nog grotere onzekerheid zouden veroorzaken.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* wijst op het grote belang van een goede communicatie in deze aangelegenheid. Men mag geen verwachtingen creëren die men niet kan waarmaken. Men mag dus niet de indruk geven dat men alle problemen zonder meer zal oplossen.

De *minister* is het daarmee eens.

Hij verklaart dat de twee bijzondere commissarissen, de heren Leo Victor en Eric Stroobants, momenteel werken aan een proeve van centraal raamstatuut. Bedoeling is om daarvoor een breed draagvlak te creëren in de administratie. De Vlaamse regering moet wel nog een aantal beslissingen nemen, onder meer inzake de gewenste graad van responsabilisering. Zowel de aanhangers van de corporate identity als de aanhangers van een totale responsabilisering hebben valabele argumenten. Er worden echter geen onterechte verwachtingen gecreëerd.

Op korte termijn zal een globaal voorstel tot stand komen, waarin rekening wordt gehouden met de verhouding tussen statutair en contractueel personeel – zowel wat hun rechtspositie als wat hun

plaats in de organisatie betreft, met de loopbaanperspectieven van de ambtenaren en met de principes van het beloningsbeleid.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* wijst erop dat in de beleidsbrief duidelijk sprake is van een sui generis rechtspositieregeling voor alle ambtenaren. Het is echter gevaarlijk om dergelijke hoge verwachtingen te creëren.

De *minister* antwoordt dat de Vlaamse regering de toepassing van het gelijkheidsbeginsel bij aanwerving en bevordering van personeel niet in het gedrang wil brengen. Het is de bedoeling na te gaan of contractuele personeelsleden die reeds jaren goed presteren, kunnen overgaan naar een statutaire functie. Het sectoraal akkoord voorziet immers dat zal worden onderzocht of contractuelen en statutairen kunnen worden gelijkgesteld, daarbij rekening houdend met de rechtsprincipes die gelden voor statutairen.

Volgens mevrouw *Mieke Van Hecke* staat dat niet in de beleidsbrief. Daarin is sprake van een eenduidige regeling, die in de plaats komt van de twee bestaande statuten. Dat is nog iets anders dan ervoor zorgen dat contractuelen statutair kunnen worden.

De heer *Norbert De Batselier* vraagt naar de kostprijs van het sectoraal akkoord 2001-2002 ten opzichte van de huidige personeelslast.

De *minister* antwoordt dat het sectoraal akkoord op kruissnelheid 1,372 miljard kost voor 2004. Het is van toepassing op de 11000 ambtenaren van het Ministerie, en 11000 ambtenaren van de VOI's. Die vertegenwoordigen ruim 30 miljard frank aan personeelskredieten. Het akkoord kost dus een goede 4 percent van de budgettaire last (zie bijlage).

4. Personeelsbeleid

Volgens de heer *Sven Gatz* is wat in de beleidsbrief staat over de doorstroming van vrouwen naar topfuncties weliswaar zeer interessant, maar kwantitatieve doelstellingen zijn niet opgenomen. Werkt men ter zake misschien met interne doelstellingen ?

De *minister* antwoordt dat een betere doorstroming van vrouwen naar de top globaal gezien een kwantitatieve doelstelling is. Men moet echter opteren voor een kwalitatieve benadering. Ook vrouwen zelf willen aan de hand van kwalitatieve criteria worden beoordeeld. Om tot een kwantitatieve verbetering te komen is het wel mogelijk dat men, indien een man en een vrouw met eenzelfde kwali-

tatieve beoordeling met elkaar in concurrentie komen, de vrouw verkiest boven de man.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* wijst erop dat terecht een aanzienlijk krediet werd voorzien voor startbaners. Het is belangrijk dat mensen werkervaring kunnen opdoen, ook bij de Vlaamse werkgever. Dat betekent echter niet altijd dat er een doorgroei is van die startbaners. Zijn er cijfers beschikbaar over eventuele positieve doorgroei-effecten naar andere betrekkingen ?

Volgens de *minister* zijn momenteel onvoldoende gegevens beschikbaar over het aantal startbaners dat doorstroomt. Het aantal startbaners dat een jaar in dienst is gebleven is pas nu in voldoende mate aanwezig is om zinvolle cijfers te kunnen geven. Binnenkort zal informatie beschikbaar zijn over de huidige werkplaats van de startbaners en over hun situatie na het einde van de startbaan.

Volgens mevrouw *Mieke Van Hecke* is het een te rechte bekommernis, dat het personeelsbeleid zich ook richt tot de lagere niveaus. Enerzijds worden steeds minder laaggeschoolden aangeworven, anderzijds moet hun inzetbaarheid volgens de beleidsbrief vergroot worden. Die twee elementen lijken moeilijk te verzoenen. Maakt men werk van een bijscholingsbeleid, zodat de lagere personeels-categorieën naar een hoger niveau kunnen doorstoten ?

De *minister* antwoordt dat op verschillende manieren wordt ingespeeld op de bijscholingsbehoeften van laaggeschoolden. Zo werd in het sectoraal akkoord bepaald dat aan de opwaardering van het personeel van niveau E naar niveau D, die ingaat op 1 januari 2002, een verplichting tot vorming is gekoppeld.

Het opstarten van de loopbaanontwikkelingscel wordt onder meer gekoppeld aan de uitvoering van proces- en personeelsplannen. Daarbij gaat speciale aandacht naar vormen van inplacement. Op die manier kan men zijn kwaliteiten en gebreken ontdekken, en bepalen vanop welke plaats men een meerwaarde kan betekenen voor de organisatie.

Het beleidsrapport Personeel en Organisatie over het jaar 2000 vermeldt een aantal cijfers over de inzetbaarheid van laaggeschoolden. Uit het personeelstevredenheidsonderzoek bij laaggeschoolden blijkt dat 54,8 percent van de personeelsleden van niveaus E en D enigszins tot zeer tevreden is over hun opleidingsmogelijkheden, maar ook dat hun reële deelname aan concrete opleidingsacties lager ligt dan voor de andere niveaus (10 percent voor

departementale vormingsinitiatieven, 12,8 percent voor interdepartementale vormingsinitiatieven).

Mevrouw *Hilde De Lobel* herinnert eraan dat de minister een geïntegreerd actief welzijnsbeleid wil voeren. In dat verband moet worden gewezen op een reëel probleem, namelijk het alcoholmisbruik. Mogelijk wordt dat probleem in de ambtenarij minder snel aan de orde gesteld dan elders. Op welke manier benadert men die problematiek ?

De *minister* antwoordt dat men momenteel niet beschikt over officiële cijfers, waaruit zou moeten blijken of er al dan niet een probleem bestaat. Men kan natuurlijk wel een en ander afleiden uit algemene statistieken. De betrokkenen kunnen op verschillende plaatsen terecht met hun probleem : bij hun chef, bij de sociale dienst of bij de arbeidsgeneesheer. Indien het probleem zich eventueel alleen in de private levenssfeer zou manifesteren, kan men natuurlijk moeilijk optreden.

In 1997 werd in het Hoog Overlegcomité een voorstel goedgekeurd om een jaaractieplan uit te werken inzake alcohol- en drugbeleid. Daarbij lag de nadruk vooral op preventie en sensibilisering. Verder volgens werd een aantal maatregelen uitgewerkt. In overleg met het college van secretarissen-generaal werd een brochure uitgegeven. In 2000 gebeurde dat nogmaals.

Volgens mevrouw *Hilde De Lobel* is het niet omdat er geen cijfers zijn, dat het probleem niet bestaat. Dat men sensibiliseringscampagnes organiseert, is een goede zaak. Het gaat immers om een probleem, niet om een misdaad. De betrokkene aan de schandpaal plaatsen is geen oplossing. Een specifieke benadering is hier op zijn plaats. Een ernstig drankmisbruik dat zich alleen in de private sfeer zou uiten en geen enkele gevolg zou hebben op de werkprestaties, is immers niet denkbaar.

5. ICT-beleid

De heer *Sven Gatz* verklaart dat met betrekking tot het ICT-beleid – de outsourcing en het contract met Siemens Business Services – problemen blijven bestaan. Wat houden die problemen precies in, en hoe zullen of kunnen die worden opgelost ?

Volgens mevrouw *Mieke Van Hecke* vroeg men zich in het begin af of de outsourcing van de informaticafunctie wel nodig was. Nu vraagt men zich eerder af of de outsourcing geslaagd is. Er blijken immers kwaliteitsproblemen te zijn. Hebben die problemen gevolgen voor de werking van de administratie ? Is er sprake van een bijsturing van de

outsourcing, in functie van de ervaring die men heeft opgedaan ? Voor 2004 moet een nieuwe overeenkomst gesloten worden. Gaat men dat degelijk voorbereiden ? Heeft men voldoende knowhow in huis om die onderhandelingen te voeren ?

Hoe ver staat men met de implementatie van e-government ? Kan ook een niet-gespecialiseerd informaticagebruiker er gebruik van maken ? Dat zou een drempelverlagend effect hebben. Als de toegang te moeilijk is, zal men daarentegen vrij snel afhaken.

De *minister* antwoordt dat outsourcing een oefening is die in elk bedrijf, ook bij de overheid, een zekere graad van complexiteit inhoudt. Men heeft dus een zekere inwerkperiode nodig om de verschillende structuren, procedures en resources op te stellen. Vandaag worden er van de zes verschillende dienstverleningen vijf correct ingevuld. De zesde service (de ontwikkeling van toepassingen) is voor verbetering vatbaar. Dat heeft te maken met een gebrekkige capaciteit van de dienstverlener – men kan het hoge aantal projectvoorstellen dat wordt ingediend niet volgen – en met een kwaliteitsprobleem.

Bij outsourcing moet men een onderscheid maken tussen de invulling van het concept en het concept zelf. De invulling van het concept door de huidige dienstverlener is misschien wat te traag gebeurd. De dienstverlener is duidelijk door een leerperiode gegaan bij het opstellen van de verschillende structuren, procedures en resources. Daar had iets vlugger een beter resultaat bekomen kunnen worden. Men kan echter ook de vraag stellen of het concept van outsourcing correct is of niet.

Volgens de minister volstaat het echter niet om alleen maar aandacht te besteden aan vijf of zes specifieke diensten. Men moet ook het geheel bekijken. Om een grote graad van integreerbaarheid en afstemming tussen de verschillende diensten te waarborgen, is een aantal overkoepelende diensten nodig. Daarom wordt in het model voor de nieuwe outsourcing veel aandacht besteed aan die overkoepelende diensten. Een voorbeeld daarvan is het financieel management.

De nieuwe overeenkomst, die in 2004 moet worden afgesloten, wordt momenteel voorbereid. In eerste instantie wordt een dossier opgesteld met het oog op het selecteren van een begeleidingspartner. Dat is nodig omdat de interne resources van IT die oefening niet op eigen kracht kunnen uitvoeren. De begeleidingspartner zal twee opdrachten hebben : het helpen opstellen van het nieuwe contract – met

nadruk op de overkoepelende diensten – en het selectiedossier, en het begeleiden van de overgang van de bestaande outsourcer naar een nieuwe dienstverlener.

Men kan zich inderdaad afvragen of er voldoende knowhow in huis is. In het verleden werden te veel IT- of IT-gerelateerde functies overgeheveld naar de outsourcer. Bepaalde functies – analyse van bedrijfsprocessen, definiëren van behoeften, opstellen en opvolgen van projecten – kunnen onmogelijk worden uitbesteed, omdat men intern een kritische massa aan expertise moet behouden. De interne IT-resources moeten dus zo snel mogelijk worden versterkt. Die versterking is nodig voor het opvolgen van de bestaande services, het beter sturen van de dienstverlener en de voorbereiding van de nieuwe overeenkomst.

Volgens mevrouw *Mieke Van Hecke* moet men, indien men de outsourcing op een correcte manier wil organiseren, inderdaad beschikken over een sterke interne knowhow. De onderhandelingen kunnen dan plaatsvinden tussen partners van hetzelfde niveau.

De heer *Norbert De Batselier* wijst erop dat één van de doelstellingen van ICT erin bestond de bereikbaarheid van de overheid te vergroten, vooral voor doelgroepen die niet gemakkelijk de overheid raadplegen. Dat is het sociale element van de ICT. In welke mate wordt daarin vooruitgang geboekt ? Heeft men voldoende oog voor die sociale opdracht ?

De *minister* acht het essentieel dat met het ICT-beleid alle sociale groepen maximaal worden bereikt. De strategische en gestructureerde aanpak van e-government biedt ideale mogelijkheden om dat doel te bereiken. Binnenkort start een studie om de strategie van e-government stelselmatig uit te stippelen. Daarbij zal men uitdrukkelijk aandacht besteden aan het bereiken van specifieke doelgroepen en aan de digitale drempel.

De heer *André Denys* verbaast zich over het feit dat opdracht wordt gegeven tot een strategische studie. Hij dacht dat men al verder stond. In het regeerakkoord staat duidelijk het één-loket-principe vermeld, maar blijkbaar staat men dus nog niet zo ver.

Zullen het ICT-beleid (portaalsite) en het GIS worden gecoördineerd ? Indien men tot een uniek loket wil komen is dat wellicht noodzakelijk. Daarnaast is er ook nog de uitbouw van de e-VRT. Daarvoor zijn middelen voorzien in het beheers-

contract. Hoe worden die drie acties gecoördineerd ? Komt er samenwerking, of gaat men naast mekaar werken ?

De *minister* wijst erop dat e-government een overkoepelend begrip is, dat verschillende betekenissen kan hebben. Dikwijls denkt men dan in eerste instantie aan de front office, zijnde het portaal. Daarnaast is er echter ook de back office. Dat zijn de onderliggende systemen. Bij e-government is het gevaarlijk om die twee niet tegelijk op elkaar af te stemmen. Met een portaal kan men verwachtingen creëren naar de burger toe. Als men niet tegelijk voorziet in onderliggende systemen, procedures en afstemming bij de verschillende overheden, kan men de diensten niet verzekeren.

De algemene strategie om te streven naar een uniek loket is duidelijk. Momenteel bestaan echter enorm veel verschillende stuurgroepen op verschillende overheidsniveaus. Verschillende initiatieven worden ontwikkeld. De bedoeling van de strategische studie is niet om alles te herdenken, maar wel om een en ander op elkaar af te stemmen en prioriteiten te stellen. Het is immers onmogelijk om alle ideeën die worden gelanceerd over te nemen.

Hetzelfde geldt voor de portaalsite, het GIS en e-VRT : de verschillende initiatieven moeten op elkaar worden afgestemd. Het gaat natuurlijk wel om verschillende systemen, en men kan die systemen niet tot in het oneindige op elkaar afstemmen. Het GIS is een soort kadaster van de ondergrond, en is niet rechtstreeks naar de burger gericht. Indien men op termijn ook de burger toegang wil verlenen, zit men wel op het terrein van e-government.

De heer *André Denys* wijst erop dat de gemeenten niet weten waarop ze zich moeten concentreren. Hij stelt een grote verscheidenheid vast.

De *minister* antwoordt dat precies daarom die studie noodzakelijk is. Zo kan men binnen enkele jaren een efficiënt geheel aanbieden aan burger en overheid. Voor e-government is een projectleider aangesteld. Ook dat moet bijdragen tot een betere coördinatie en het stellen van prioriteiten. Overigens wordt ernaar gestreefd om de verschillende overheden actief te betrekken, en dus een samenwerking tot stand te brengen tussen gemeenten, provincies, Vlaamse en federale overheid.

Volgens mevrouw *Mieke Van Hecke* hebben de genoemde initiatieven een andere finaliteit. Men kan ze dus niet volledig in mekaar schuiven. Met de portaalsite wordt beoogd om de informatie en de

dienstverlening zoveel mogelijk op één plaats te concentreren. Het GIS moet een grondatabank worden, met informatie over het statuut van de grond.

De heer *André Denys* meent dat iemand die een vergunning aanvraagt, het dossier moet kunnen opvolgen. Daarvoor heeft men ook de digitale geografische gegevens van het GIS nodig. Ook in de beleidsbrief staat dat dit een belangrijke input kan zijn voor het één-loket-systeem.

6. *Hervorming van de administratie (Beter Bestuurlijk Beleid)*

Mevrouw *Mieke Van Hecke* verbaast er zich over dat de minister in zijn beleidsbrief stelt, dat het voorstel tot herstructurering van het adviesstelsel over de ganse lijn in overeenstemming is met de beslissingen van het Uitgebreid Bureau. De beslissing van het Bureau is weliswaar overgenomen in de voorliggende tekst, maar die tekst gaat veel verder. Bij de interpretatie ervan kan men dan ook niet uitgaan van een volledige overeenstemming.

In 2002 zal de hervorming van de administratie concreet worden geïmplementeerd, aangezien zij in 2003 operationeel moet zijn. Men mag bijgevolg vrezen dat de administratie in 2002 veel tijd en energie zal spenderen aan de hervorming, en niet aan haar werking. De dienstverlening mag echter niet leiden onder de hervormingen. Daaraan moet men voldoende aandacht schenken.

De *minister* antwoordt dat men inderdaad niet aan navelstaarderij mag doen. Terwijl men hervormt moeten burgers, bedrijven en instellingen even goed bediend worden. Men mag dus van buitenuit niet merken dat men intern aan het veranderen is.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* wijst erop dat de selectie en aanstelling van de leidend ambtenaren in 2002 zullen plaatsvinden. Is dat al concreet geregeld ? Hoe reageren de huidige leidinggevenden op die plannen ? In welke mate komen zij in aanmerking voor die functies ?

De heer *Norbert De Batselier* stelt vast dat de voorziene duurtijd van een mandaat van leidend ambtenaar blijkbaar vier jaar bedraagt. Bij die termijn worden echter vraagtekens geplaatst. Men stelt immers vast dat sommige valabele kandidaten afhaken, omdat een periode van twee maal vier jaar te kort is. Gaat men de duurtijd eventueel op vijf of zes jaar brengen ?

De *minister* antwoordt dat in het voorstel dat nu voorligt met betrekking tot de leidend ambtenaren, wordt voorgesteld om de duurtijd van de mandaten te bepalen op zes jaar, met een maximale verlenging van twee jaar. Een mogelijk alternatief daarvoor is een globale aanstelling, met een rotatiesysteem. Na afloop van de beoogde termijn zou men immers de knowhow in de organisatie voor een deel verliezen. Tevens wordt voorgesteld om in de loop van 2002 over te gaan tot de aanstellingen. Met het oog op het afbakenen van de doelgroep wordt nog overlegd met de leidend ambtenaren van het Ministerie en de VOI's. Men overweegt ook de oprichting van een algemene bestuursdienst, die zou instaan voor de administratieve organisatie van alles wat met de leidend ambtenaren te maken heeft.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* vraagt zich ook af hoe het vernieuwd beloningsbeleid zal worden uitgewerkt. Er is daarvoor 350 miljoen frank voorzien. Hoe gaat men dat concreet invullen? Welke criteria zal men hanteren? Hoe zal men bepaalde functies gaan wegen?

Mevrouw *Hilde De Lobel* sluit zich aan bij de vragen van mevrouw Van Hecke over het vernieuwd beloningsbeleid.

Met betrekking tot het beloningsbeleid moet men volgens de *minister* in 2002 al een zekere invulling geven aan het daartoe voorziene budget van 350 miljoen frank. Daarvan zal 120 miljoen frank worden besteed aan de opwaardering van niveau E naar niveau D. Met het oog op het concreet toekennen van een gedeelte van de resterende 230 miljoen frank aan de ambtenaren, zal voor het einde van het jaar een concreet voorstel worden uitgewerkt. Daarbij moet men rekening houden met de verschillende niveaus, met het onderscheid tussen kaderfuncties en niet-kaderfuncties, met interne billijkheid, met een verticale en horizontale spreiding, enzovoort.

Volgens de heer *Norbert De Batselier* is het belangrijk dat men voor de hervorming van de administratie een breed maatschappelijk draagvlak verworft binnen de administratie. Een goede communicatie is daarvoor zeer belangrijk. Men moet de ambtenaren goed informeren. De timing van de hervorming is echter vrij scherp (eind 2002). Zal men in staat zijn om bij de ambtenaren de nodige steun te verwerven?

De *minister* antwoordt dat men met verschillende participatie-initiatieven een breed draagvlak voor de hervormingen wil creëren binnen de organisatie.

Alle leidend ambtenaren werden betrokken bij de sectorale invulling van de verschillende beleidsdoelstellingen. In opvolging van het seminarie in Ashford werden drie werkgroepen opgericht, waarin ambtenaren van het Ministerie en van de VOI's onder meer het nieuwe beloningsbeleid, de interne arbeidsmarkt en de responsabilisering behandelen. De nota's met betrekking tot de leidend ambtenaren en de beheersovereenkomsten, het kaderdecreet bestuurlijk beleid en het kaderdecreet advies- en overlegstelsel worden allemaal voorgelegd aan de ambtenaren van het Ministerie en van de VOI's. Er zijn ook seminars gepland over responsabilisering. Tijdens een seminarie voor het middenmanagement met betrekking tot leiding geven, kwam ook de herstructurering aan bod.

Via artikelen in Goedendag, het tijdschrift van de Vlaamse ambtenaren, en via het intranet wordt breed gecommuniceerd. Een ambtenaar werd overigens vrijgesteld om de interne en externe communicatie rond Beter Bestuurlijk Beleid gestalte te geven. Ook de vakbonden worden steeds rechtstreeks op de hoogte gebracht van de beslissingen van de twee betrokken ministers (de minister-president en de minister van Ambtenarenzaken).

7. Klantentevredenheidsonderzoek

Volgens mevrouw *Mieke Van Hecke* is het een goede zaak dat klantentevredenheidsonderzoeken plaatsvinden. Zij vraagt hoe deze onderzoeken worden georganiseerd. Gebeurt dat door externe bureaus? Hoe worden de resultaten bekendgemaakt? Op welke manier wordt opvolging gegeven aan de eventuele aanbevelingen die volgen uit een dergelijk onderzoek?

De *minister* antwoordt dat hij over een bepaald budget beschikt voor klantentevredenheidsonderzoeken. Daarbij wordt nagegaan in welke mate de klanten tevreden zijn over de dienstverlening. Er worden dus geen vragen gesteld over het beleid. Wel wordt een koppeling gemaakt met een onderzoek naar het vertrouwen in de overheid. Voor het uitvoeren van die onderzoeken werd een raamcontract afgesloten met de firma Dimarso. Een interdepartementale stuurgroep werd opgericht. De diensten van de Vlaamse Gemeenschap kunnen een beroep doen op Dimarso. Wanneer men een concreet voorstel doet om een bevraging te organiseren, moet men zich wel engageren om iets aan te vangen met de resultaten ervan. Anders heeft het immers geen zin om een klantentevredenheidsonderzoek te verrichten.

De resultaten van de reeds uitgevoerde onderzoeken, bijvoorbeeld in de sector welzijn, volksgezondheid en cultuur, zijn volledig beschikbaar gesteld via het internet. Een volledige openheid met betrekking tot de resultaten wordt aangemoedigd.

8. *Aantrekkelijkheid van de Vlaamse overheid als werkgever*

Mevrouw *Mieke Van Hecke* vraagt zich af of de Vlaamse werkgever wel een goed imago heeft. Voor een overheid is dat niet eenvoudig. Heeft men zicht op het personeelsverloop bij de Vlaamse overheid? Dat is immers een indicatie van de tevredenheid van de werknemer.

De *minister* antwoordt dat cijfers over het personeelsverloop zijn opgenomen in het beleidsrapport Personeel en Organisatie over het jaar 2000. In 2000 bedroeg de uitstroomratio 4,7 percent. 9,7 percent van de ambtenaren verlieten de dienst binnen het eerste jaar na hun indiensttreding. Van het personeel dat vrijwillig het ministerie verlaat bedraagt de gemiddelde verblijfsduur 8,89 jaar. De vrijwillige uitstroom in 2000 bedroeg 2,23 percent.

9. *Gebouwen en Vlaamse Bouwmeester*

Mevrouw *Mieke Van Hecke* vraagt of men voorziet in een uitbreiding van de experimenten met combinatie- en satellietkantoren. Zijn de reeds volbrachte experimenten geslaagd? Hoe wordt dat geëvalueerd?

De heer *André Denys* vraagt naar het onderscheid tussen een satelliet- en een combinatiekantoor. Hij wil weten of men er aan denkt om ook buiten de provinciehoofdsteden, dus in kleinere steden, kantoren in te planten.

De *minister* antwoordt dat hij al zeer tevreden zal zijn indien binnen de huidige regeerperiode de VAC's Hasselt en Leuven gerealiseerd zullen worden, en in Gent een vestigingsplaats zal zijn gevonden. Het gaat om zeer belangrijke investeringen. Men zal dus niet tegelijk in kleinere steden een partiële invulling doen.

Vanuit een satellietkantoor, dat zich bevindt in de provincie, kan men zich aanmelden in Brussel en werken met het hoofdbestuur. De term combinatiekantoor heeft betrekking op de organisatie en de structuur van het kantoor. Een combinatiekantoor kan zich dus zowel in Brussel als in de provincie bevinden.

Mevrouw *Hilde De Lobel* stelt vast dat voor het VAC Leuven vijf ontwerpteams werken aan één ontwerp. Bovendien worden nog andere diensten betrokken bij de besprekingen. Is dat niet te veel van het goede?

De tweejaarlijkse Prijs van de Bouwheer zal worden uitgereikt aan een administratie. Gaat het om een geldprijs of een prestigeprijs?

De *minister* antwoordt dat in Vlaanderen reeds prijzen bestaan voor architecten. De belangrijkste partner om een bouwproject te laten slagen is echter de bouwheer of opdrachtgever. Ook de overheid kan als opdrachtgever een voorbeeldrol vervullen. Een Prijs voor de Bouwheer kan een belangrijke stimulans zijn voor overheden die hun taak als bouwheer volwaardig opnemen. Het gaat om een tweejaarlijkse prestigeprijs, waarmee niet een eenmalig project zal worden beloond, maar wel het handhaven van een manier van werken.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* stelt vast dat een ondersteuningscel lokaal architectuurbeleid wordt opgericht. Het integraal beleid voor architectuurnitiatieven wordt echter aangekondigd in de beleidsbrief van minister Anciaux. Wordt daarover overleg gepleegd tussen de twee betrokken ministers? Of gaat men nog maar eens een steunpunt oprichten?

De *minister* antwoordt dat het ontwikkelen van een algemeen architectuurbeleid niet behoort tot de taken van de Vlaamse Bouwmeester. Zijn opdracht bestaat erin om het specifieke architectuurbeleid voor de overheidsgebouwen in te vullen. Desalniettemin wordt overleg gepleegd met minister Anciaux, die bevoegd is voor het algemene architectuurbeleid.

De Vlaamse overheid krijgt steeds meer vragen over architectuurbeleid van de lagere besturen. Tijdens het voorbije jaar vroegen meer dan twintig gemeenten hulp bij de voorbereiding en de selectie van een project. De gestelde vragen hebben betrekking op volgende items:

1. hoe begint men als gemeente aan een bouwproject?
2. hoe kan men de nodige architecturale kwaliteit bereiken?
3. hoe een ontwerper selecteren?
4. hoe op een correcte manier een goede opdracht formuleren?

Het is de bedoeling om op die vragen een concreet antwoord te kunnen geven, eventueel via lokale of regionale gesprekstafels.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* vraagt zich af of de ondersteuningscel lokaal architectuurbeleid zal functioneren als een subdienst van de Vlaamse Bouwmeester, dan wel slechts ‘onder sturing van’ die Bouwmeester. Het lijkt haar beter dat die cel rechtstreeks onder de Bouwmeester ressorteert.

De *minister* antwoordt dat het begrip ‘sturing’ slaat op de intentie om een kwaliteitsvol architectuurbeleid uit te werken. Of men nu lokale projecten ondersteunt of zelf als bouwheer optreedt, de kwaliteit moet dezelfde zijn. De cel situeert zich dus wel degelijk bij de Vlaamse Bouwmeester zelf.

III. Indicatieve stemming

Het aan de commissie toegewezen gedeelte van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002 (bevoegdheden van minister Van Grembergen – Ambtenarenzaken) wordt bij indicatieve stemming aangenomen met zes stemmen tegen twee.

De verslaggever,

De voorzitter,

Sven GATZ

Norbert DE BATSELIER

BIJLAGE

DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
 AMBTENARENZAKEN EN BUITENLANDS BELEID

Het sectoraal akkoord 2001-2002 dat op 8 november 2001 met de vakorganisaties in het Sectorcomité XVIII Vlaamse Gemeenschap-Vlaams Gewest is afgesloten houdt o.m. de verhoging van de eindejaarstoe-lage en van het vakantiegeld in. Deze maatregel zal gefaseerd verlopen naargelang de rang van de betrok-ken medewerker, zoals uit onderstaande tabel volgt.

	EJT vanaf 2001	VG 2002	VG 2003	VG2004
Rang A4 tot A2 en de gelijkgestelde schalen ⁽¹⁾	50%	55%	70%	92%
Rang A1, B3, B2, C3 en C2	55%	65%	80%	92%
Rang B1, C1, D3 en D2	60%	75%	92%	92%
Rang E1 en D1	65%	92%	92%	92%

De budgettaire weerslag van het kwalitatief sectoraal akkoord 2001-2002 voor de diensten van de Vlaamse regering en de 24 Vlaamse Openbare Instellingen die onder het toepassingsgebied ressorteren, ziet er, gespreid over 4 jaar, uitgedrukt in miljoen Belgische frank, als volgt uit ⁽²⁾ :

Maatregel	Budgettaire kost Diensten van de Vlaamse regering	Budgettaire kost 24 Vlaamse Openbare Instellingen	Totale budgettaire kost
2001			
- moeilijk bereikbare werkplaatsen :	4,7	4,4	9,1
- eurominikit (eenmalig) :	6,5	6,1	12,6
- eindejaarstoe-lage 2001 :	175,0	164,2	339,2
- aanpassing reis- en maaltijd- vergoeding :	8,2	7,7	15,9
TOTAAL 2001	194,4	182,4	376,8
2002			
- moeilijk bereikbare werkplaatsen :	9,5	8,9	18,4
- vorming :	8,0	7,5	15,5
- ondersteuning leidinggevend en A1 en lager	30,0	28,1	58,1
- euroschalen :	14,5	13,6	28,1
- vakantiegeld :	170,0	159,5	329,5
- aanpassing upgrading :	129,0	121,0	250,0
TOTAAL 2002	361,0	338,6	699,6
Op kruissnelheid in 2002			1.063,8

Maatregel	Budgettaire kost Diensten van de Vlaamse regering	Budgettaire kost 24 Vlaamse Openbare Instellingen	Totale budgettaire kost
2003			
- vakantiegeld :	104,0	97,6	201,6
Op kruissnelheid in 2003			1.265,3
2004			
- vakantiegeld :	55,0	51,7	106,7
Op kruissnelheid in 2004			1.372,0
ALGEMEEN TOTAAL	714,4	670,3	1.384,7

Op kruissnelheid zal de totale budgettaire last van het kwalitatief sectoraal akkoord 2001-2002 voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de 5 Vlaamse Wetenschappelijke Instellingen en de 24 Vlaamse Openbare Instellingen die onder het toepassingsgebied ressorteren, derhalve **1,372 miljard Belgische frank** bedragen.

¹ A280; A281; A291; A292; A118; A119; A129; A128 en A148

² In deze budgettaire raming is de loonsverhoging met 1 % niet opgenomen aangezien deze verhoging deel zal uitmaken van een volgend kwalitatief sectoraal akkoord.